

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Danuta Pacześniowska (spr.)

Sędziowie SO Tomasz Tatarczyk

SO Krystyna Hadryś

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 września 2014 roku

sprawy z wniosku (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko dłużnikowi T. U.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 29 kwietnia 2014 roku, sygn. akt VIII Co 739/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Zabrze do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

SSO Krystyna Hadryś SSO Danuta Pacześniowska SSO Tomasz Tatarczyk

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Zabrze oddalił wniosek (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności tytułowi wykonawczemu, który stanowi nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Zabrze z 18 sierpnia 2010r. w sprawie sygn. VIII Nc 5076/10 i opatrzony klauzulą wykonalności na rzecz pierwotnego wierzyciela (...) Bank (...) S.A. w K. postanowieniem z 16 listopada 2010r. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że przedłożona przez wierzyciela umowa przelewu wierzytelności została sporządzona na piśmie z podpisami notarialnie poświadczonymi, ale w jej treści brak jest wskazania konkretnych praw i wierzytelności podlegających przeniesieniu. Wierzytelności te zostały określone w załączniku nr 1. Sąd wskazał, że przedłożony przez wnioskodawcę wyciąg z list wierzytelności zawiera co prawda informację, że T. U. jest dłużnikiem, jednak sporządzony załącznik nie ma formy przewidzianej w art. 788 kpc. Tym samym nie mógł zostać uznany za dokument urzędowy i stanowić podstawy do nadania klauzuli wykonalności przeciw dłużnikowi.

Zażalenie na to postanowienie wniósł wierzyciel, domagając się jego zmiany przez uwzględnienie wniosku oraz zasądzenie na swą rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Zarzucił naruszenie przepisów postępowania, a to art. 129 § 2 i 3 kpc w związku z art. 788 § 1 kpc przez błędne przyjęcie, że nie zostały spełnione przewidziane w tym przepisie wymogi oraz art. 233 § 1 kpc przez jego niezastosowanie i stwierdzenie, że z dokumentów załączonych do wniosku, a zwłaszcza załącznika do umowy, nie wynika że wierzytelność przysługująca przeciwko uczestnikowi została objęta nakazem zapłaty opisanym we wniosku. W uzasadnieniu zarzutów skarżący wskazał, że do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności dołączył wyciąg

stanowiący dokument prywatny z podpisami urzędowo poświadczonymi, a z racji poświadczenia przez notariusza oraz pełnomocnika wnioskodawcy mają charakter i moc dokumentów urzędowych, dokumenty takie spełniają wymogi z art. 788 § 1 kpc, a zatem przejście uprawnień w zakresie wierzytelności zostało udokumentowane i powinno skutkować uwzględnieniem wniosku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie musiało odnieść skutek, aczkolwiek z innych powodów niż w nim wskazane.

Zgodnie z treścią art. 788 kpc, jeżeli uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego przeszło na inną osobę, Sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz tej osoby, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. Oznacza to, że dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym muszą być wykazane wszystkie elementy, od których w świetle okoliczności wynikających z treści wniosku i dołączonych doń dokumentów – prawo materialne uzależnia dojście następstwa prawnego do skutku, a w niniejszym postępowaniu klauzulowym Sąd ocenia tylko te dokumenty pod względem formalnym. Odmawiając nadania klauzuli winien również w uzasadnieniu szczegółowo wskazać motywy swojego rozstrzygnięcia, tak by Sąd wyższej instancji mógł ocenić prawidłowość wydanego orzeczenia.

W rozpoznawanej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, w której treść uzasadnienia nie przystaje do okoliczności faktycznych sprawy, a w szczególności nie odnosi się do załączonego do akt sprawy tytułu egzekucyjnego w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym. Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wskazał, iż w rozpoznawanej sprawie wierzyciel wniósł o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu przez Sąd Rejonowy w Zabrze z 18 sierpnia 2010r. w sprawie sygn. VIII Nc 5076/10 i opatrzonemu klauzulą wykonalności na rzecz pierwotnego wierzyciela (...) Bank (...) S.A. w K. postanowieniem z 16 listopada 2010r. Tymczasem w niniejszej sprawie wnioskodawca wniósł o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Zabrze w dniu 16 sierpnia 2010r. w sprawie VIII Nc 4587/10.

Uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia nie odnosi się zatem do stanu faktycznego sprawy, co uniemożliwia Sądowi drugiej instancji sprawdzenie prawidłowości wydanego rozstrzygnięcia. W konsekwencji należało uznać, iż Sąd pierwszej instancji zaniechał zbadania materialnej podstawy żądania, a zatem nie rozpoznał istoty sprawy.

Zgodnie z treścią art. 386 § 4 kpc Sąd drugiej instancji może uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania w razie nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy.

Z przytoczonych powyżej względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 4 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy dokona ponownej oceny żądania objętego wnioskiem, na podstawie tytułu wykonawczego dołączonego do akt, wskazując w motywach orzeczenia podstawę faktyczną i prawną swojego rozstrzygnięcia.

SSO Krystyna Hadryś SSO Danuta Pacześniowska SSO Tomasz Tatarczyk